

[Morten Lange.]

udvalg påtager sig en gang om ugen, at diskutere med efterkritik, som det så smukt hedder, alle de udsendelser, som det er kommet igennem æteren i løbet af den forsvundne uge, og samtidig tage stilling til de klager, som hr. Erhard Jakobsen og andre entreprenante borgere sender frem — hyppigst klager over, at den konservative radio ikke er konservativ nok, hvad man har lov at mene, men hvad det er temmelig svært at dokumentere.

Men vi skal have en styrelse for dette meget mærkelige hus, og jeg må indrømme, at jeg er af den opfattelse, at her er det mindste ondes princip formodentlig det eneste, som nogenlunde konstruktivt kan følges. Jeg anser radiatorådet i den form, det har i øjeblikket, for at være særdeles tilbageholdende. Det er i den forbindelse et konservativt organ, men det er et organ, som alligevel er i stand til at dæmme op imod kræfter i befolkningen, som ikke er et flertal i befolkningen, men til gengæld er yderligt mere konservative. Jeg tror, at disse meget magtfulde kræfter i befolkningen har vi brug for en dæmning imod, og dér er radiatorådet i al sin brøstfældighed formodentlig noget af det bedste, vi kan have, med den helt klare politiske sammensætning, det rent faktisk har, og som det bør erkende. Det er meget smukt, at man taler om lytter- og seerrepræsentanter, men man skal være klar over, at det er politiske udnævnelser, og hvis man begynder at kalde en skovl for en skovl, så er det ligesom man lidt bedre kan skovle med den.

Jeg er ikke enig i dette, at man passer på hinanden. Det er ikke en gensidig bevogtningstjeneste, man udfører i radiatorådet. Det er derimod snarere et forsøg på at justere derhen, hvor man ikke vil tolerere pressionen, og lade den pression slippe igennem, som man ikke kan forhindre. Det er en beskeden formulering, men jeg anser den for at være nogenlunde realistisk.

Når man taler om at erstatte et radiatoråd mere eller mindre med et stort og fyldigt repræsentantskab, hvor alle mulige gode mennesker — der er næsten ikke andet her i landet — skal indvælges, så er det min opfattelse, at chancen for, at et sådant repræsentantskab bliver en virkelig udfarende

kraft til påvirkning af Danmarks radios programmer, er særdeles ringe.

Jeg har allerede sagt, at jeg mener, det nuværende programudvalg er sat til at forvalte en opgave, som er nærmest uforvaltelig. Jeg tror i hvert fald, at en decentralisering af en del af opgaverne vil være sund og fornuftig og vil kunne gøre, at vi får en langt mere alsidig og levende dialog frem omkring de programmer, der er i radioen. Jeg mener, det er væsentligt, og jeg mener, en sådan dialog i virkeligheden er det, som vi i højeste grad har brug for.

Spørgsmålet om decentraliseringen kommer ind på dette punkt også. Et af de store problemer med decentralisering er i virkeligheden: hvad skal den bruges til? Hvis den skal bruges til, at man laver transmission af byrådsmøder og amtsrådsmøder, så kan man sige, at så gør man det bedste, man kan for at plagiere Danmarks radio, som fra tid til anden transmitterer fra denne udmærkede sal. Men det er jo ikke det, det skal dreje sig om, hvis det bare blev det, så levede vi nok uden en decentralisering. Jeg tror, det er væsentligt — og det er dér, kulturministeren må komme med sit virkelige initiativ — at få de lokale myndigheder til at sætte nogle bevægelser i gang, som — gerne provokatorisk og fornyende — prøver på at lave noget i den beskedne målestok, som en decentraliseret udsendelse er. Det er den måde, tingene kommer til at gro på. Kun hvis der er tilstrækkelig mange, som det hedder, „workshops“ i funktion, vil en sådan decentralisering blive lykkelig; ellers vil man finde de tørreste af de bidder frem, som man synes er lige knap gode nok til at komme i Danmarks radio, men som man da altid kan sende ud lokalt. Gerne mere ubehjælpsomt, men mere nydannende, så har decentraliseringen nået noget væsentligt.

Man taler dernæst med stor interesse og som et væsentligt punkt om Danmarks radios økonomiske stilling, om Danmarks radio er en uafhængig institution, eller om Danmarks radio blot er underkastet de sædvanlige departementale regler med hensyn til sin økonomi. Der står uafhængighed et eller andet sted i statutterne — dem kan man jo læse fra tid til anden, hvis man har lyst. En hård kendsgerning er, at de frihedsgrader, også Danmarks radio i økonomisk